

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010830
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111010830.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti odsúdenému J. B., nar. XX.XX.XXXX v I., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného J. B. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.06.2012, sp. zn. 4Nt/22/2011, na neverejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného J. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd v Trenčíne prejednal návrh odsúdeného J. B. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/50/2008, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2012.

Okresný súd v Trenčíne po prejednaní návrhu odsúdeného uznesením zo dňa 07.06.2012, sp. zn. 4Nt/22/2011, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného J. B. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 3T/50/2008 zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por. Okresný súd Trenčín skonštatoval, že J. B. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.04.2009, sp. zn. 3T/50/2008 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a iné. Za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 11 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonaní dokazovania - prečítaní znaleckého posudku znalcov psychiatrov MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna č. 98/2012, ktorí vyšetrovali duševný stav odsúdeného so zameraním na jeho duševný stav v inkriminovanom čase, ako aj v čase konania v predmetnej trestnej veci a prečítaní podstatného obsahu spisového materiálu, dospel k záveru, že neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Tr.por. Skonštatoval, že odsúdeným prezentované skutočnosti v návrhu a následné dokazovanie na verejnom zasadnutí sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami, alebo dôkazmi, už známymi, nijako neodôvodňovali zmenu výrokov o vine a treste za spáchané skutky, keď síce zo znaleckého posudku vyplýva, že v čase spáchania trestnej činnosti vedel odsúdený J. B. ovládať svoje konanie v rozsahu podstatne, forenzne významne zmenšenom, avšak na druhej strane vedel rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v rozsahu nepodstatne, forenzne nevýznamne zmenšenom. Tiež na základe znaleckého posudku bolo skonštatované, že odsúdený vedel o svojej poruche, jej prejavoch a príznakoch, liečil sa kvôli nej a hoci nebol schopný na prejavy poruchy primerane reagovať, mohol sa vyvarovať príležitostí, resp. vyhýbať sa situáciám, pri ktorých vzhľadom k jeho psychickej poruche hrozilo, že nebude schopný svoje konanie ovládať. Tiež bolo preukázané znalcami, že odsúdený mal a má dostatočnú vedomosť o tom, ako na neho vplyvajú isté skutočnosti, ktoré u neho môžu privodiť stav, za ktorého sa môže dopúšťať protiprávneho konania. Na základe toho

dospel k záveru, že jeho znížená ovládacia schopnosť v čase spáchania skutkov nie je takou významnou skutočnosťou, ktorá by mala obligatórne odôvodňovať mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. Taktiež skonštatoval, že odsúdený nenavrhol vykonať také dôkazy, ktoré by odôvodňovali zmenu pôvodného rozhodnutia a skutočnosť ním uvedené nemohli nijakým spôsobom zmeniť dôkaznú situáciu svedčiacu o jeho vine. Poukázal na to, že jeho vinu preukazujú naďalej relevantne dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, predovšetkým výpoveď samotného odsúdeného a výpoveď svedka poškodeného.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po vyhlásení podal odsúdený J. B. sťažnosť. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil písomne sám, ako i prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Šimka. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že znalecký posudok MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna nepovažuje za správny, myslí tým dobre urobený, ako sa sám vyjadril.

Obhajca JUDr. Šimko v písomných dôvodoch sťažnosti poukazoval na závery znalcov psychiatrov v tom, že rozpoznávacía schopnosť odsúdeného v čase činu bola nepodstatne forenzne nevýznamne zmenšená, ale jeho ovládacia schopnosť bola v rozsahu podstatne forenzne výrazne zmenšená, táto skutočnosť má význam pre ukladanie trestu v danom prípade a tým, že znalecký posudok na jeho osobu je nová skutočnosť, prichádza do úvahy použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú hranicu. Preto navrhol zrušiť napadnuté uznesenie v celom rozsahu s tým, aby vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa s tým, aby mu bola povolená obnova konania.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného J. B. nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že J. B. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.04.2009, sp. zn. 3T/50/2008 uznaný vinným v bode 1) rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a v bode 2) rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. k § 41 ods. 2 Tr.zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 11 (jedenásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Okresný súd na podklade návrhu odsúdeného J. B. na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2012 vykonal potrebné dokazovanie, vypočul odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy, predovšetkým znalecký posudok znalcov psychiatrov MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna, ktorí na podklade príkazu okresného súdu vyšetrili duševný stav odsúdeného a na základe takto vykonaného dokazovania o návrhu odsúdeného rozhodol tak, že tento zamietol s odôvodnením, že nezistil žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine resp. treste u odsúdeného tak, ako to rozviedol v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako sú vyjadrené v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia, pričom pri tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje predovšetkým na pôvodné konanie. V pôvodnom konaní odsúdený J. B. sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti s tým, že túto popísal z hľadiska spôsobu jej vykonania a jeho výpovede sú v súlade s výpoveďou poškodeného V. Q., o vierohodnosti ktorej súd v pôvodnom konaní nemal pochybnosti. Pokiaľ ide o znalecký posudok znalcov MUDr. Drobu a MUDr. Lexmanna č. 98/2012, krajský súd s poukazom na jeho závery poukazuje na tú skutočnosť významnou pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného, že znalci po vyšetrení duševného stavu odsúdeného jednoznačne sa vyjadrili, že tento ani v minulosti, ani v súčasnosti, ani v čase spáchania trestnej činnosti netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyslenosti. Jednalo a jedná sa u neho o polymorfnú poruchu osobnosti afekt emočne instabilnú, schizoidnú s horšou sociálnou adaptabilitou, s obsedantne - kompluzívnymi a paranoidnými rysmi. Tiež sa vyjadrili, že odsúdený o svojej poruche a jej prejavoch a príznakoch vedel a liečil sa kvôli nej. Teda záver súdu prvého stupňa, že odsúdený mal a má dostatočnú vedomosť o tom, ako na neho vplyvajú

isté skutočnosti, ktoré môžu u neho prívodiť stav, za ktorého sa môže dopúšťať protiprávneho konania, je správny s tým, že odsúdený sa mohol vyvarovať príležitosti, resp. vyhnúť sa situáciám, ktoré by u neho vyvolali neschopnosť svoje konanie ovládať.

Na základe týchto skutočností krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že odsúdený neuviedol také okolnosti, ktoré by neboli súdu skôr známe, a ktorými by sa súd nezaoberal i v pôvodnom konaní pri rozhodovaní o vine a treste a po dôslednom posúdení záverov znaleckého posudku znalcov psychiatrov podaného v tomto konaní na odsúdeného, tiež že nie sú dané dôvody na zmenu pôvodného rozsudku vo výroku o treste a použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. tak, ako navrhoval obhajca odsúdeného v písomných dôvodoch sťažnosti

V súlade s platnou judikatúrou pre trestné veci, tiež je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že v konaní po povolení obnovy konania, súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal zo všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. Teda v tomto konaní neplatí revízný princíp, a preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmí, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Len pri týchto výrokoch súd rieši otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme, resp. či sú také závažné, že by sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami, alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. (rozhodnutie 35/1988 a 32/1992)

Taktiež Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 394 ods. 4 Tr.por. nezistil, že by v tejto veci bolo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak, ktorá skutočnosť by bola skutočnosťou skôr neznámou, na základe ktorej by boli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k názoru, že sťažnosť odsúdeného J. B. je nedôvodná a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.